

tobha übhē augo sisse, sepārrast et temma mitte kui moistlik innimeune ei ellanud. Ei ükski nu nud temma pārrast eggatähbetenud temma sute ma. Seit temma naene olli jo murre vārr sturnud, ja temma lapsed hulkustd ferjamas. Raefs Poes ga ollid wangt tornis oeruisse pārrast; fett nende is a, kes isse jo nisse läbbi olli hukka lādinud, ei moissnud ka neid diaeks innimesjēs kasiwatada. Mis ggune uggut kui Juhhami olli, öppetab nelgeste: mis halle ja hirmus aesi übhē ni uggusega on, kes emast omisse ammetisse on endnud. Kes peaks ka mōtlema, et üks innimeune, keidel meel ja moistus peas on, ennam wina õtakas, kui to pea õmnab, kui ta agga jaal soobnud innimes on vādinud. Kuidata rummalam weel kui weis, keleto ja melleto maas on. Kuidata rummalal end dīalle wāja offendab, mis temma liaste olli

oli prukinud. Kuidat rummalad lapsedki tedda naerwad ja teotawad ja tedda joma loerafs sōimowad.

Seāl fullas, kus Niggula Juhhan elas, olli ka se wiis, et poisid tūdrufkuitele ka iksa wina pakkusid. Ja kui nemmad ei tahtnud mōita, sūs sundisid teised neid twāgaiset ma. Selle rummalal wāsi läbbi öppis keik næste rohwas wina joma. Mae sed ja tūdrukud jáiwad nendalammoti kui mehhedki. Agga mis fett wimaks tulit? Seāl fullas ei olnud mitte ü's ainsus pr. sk punnasse nāoga raesterahwas nāhha. Keik næsed ja tūdrukut ollid o sego furnud innimesed, nenda kahivatand ollid nem nad silma nāust. Ja se tulit keik wina jomissest. Ja mis suur õnnetus weel innimestele jomissest tulib, mislugu guse wāllatusse ja pāttude siose innimesed joob.